

„În vremea aceea, intrând Iisus într-un sat, **L-au întâmpinat zece bărbați leproși, care stăteau departe și care au ridicat glasul și au zis: Iisuse, Învățătorule, fie-Ți milă de noi!** Și, văzându-i, El le-a zis: **Duceți-vă și vă arătați preoșilor.** Dar, pe când ei se duceau, **s-au curățit.** Iar unul dintre ei, văzând că **s-a vindecat, s-a întors, cu glas mare slăvind pe Dumnezeu.** Și a căzut cu fața la pământ la picioarele lui Iisus, mulțumindu-I. Iar acela **era samarinean.** Și răspunzând, Iisus a zis: **Oare nu zece s-au curățit? Dar cei nouă unde sunt? Nu s-a găsit să se întoarcă să dea slavă lui Dumnezeu decât numai acesta, care este de alt neam? Și i-a zis: Ridică-te și du-te! Credința ta te-a mântuit!** „ (Luca 17, 12-19)

După cum mulțumirea și recunoștința față de Dumnezeu îi aduc omului laudă, fericire și binecuvântare, tot așa și cei nemulțumitori și nerecunoscători față de binefacerile lui Dumnezeu, au primit de la El aspre pedepse vremelnice și veșnice. Nerecunoștința și nemulțumirea omului față de binefacerile lui Dumnezeu se socotește ca o nebunie înaintea Lui. Acest lucru îl putem înțelege luminat din cuvintele Sfintei Scripturi care, arătând nemulțumirea poporului iudeu față de atâtea binefaceri primite de la Dumnezeu, îl numește nebun când zice: *Acest popor este nebun și neînțelept.* Și, muștrând nemulțumirea poporului, zice: *Oare nu Acesta este Părintele tău care te-a zidit pe tine?* (Deuteronom 32, 6). Apoi, arătând nerecunoștința și nemulțumirea poporului iudeu pentru binefacerile pe care le-a primit, zice: *Oare acestea răsplățiți Domnului?*

După ce le arată binefacerile cele mari ce le-a făcut Dumnezeu cu ei, atât de nerecunoscători și nemulțumitori, care au părăsit pe Dumnezeu și s-au închinat diavolilor prin idoli lor, le zice: *Jertfit-au diavolilor și nu lui Dumnezeu, dumnezeilor pe care nu i-au știut.* Și iarăși le zice: *Pe Dumnezeu Cel ce te-a născut L-ai părăsit și ai uitat pe Dumnezeu Cel ce te hrănește* (Deuteronom 32, 17-18).

Apoi, arătând Sfânta Scriptură și pedeapsa dumnezeiască ce a urmat pentru nerecunoștința și nemulțumirea lor față de marile binefaceri ale lui Dumnezeu, zice: *Întoarce-voi fața Mea de la dânșii și voi arăta lor ce le va fi în zilele cele de apoi, că neam îndărătnic este, fii la care nu este credință întru dânșii. Ei M-au mâniat întru cel ce nu este Dumnezeu, mâniatu-M-au întru idoli săi, și Eu îi voi mânیا pe ei întru cel ce nu este neam... Că foc s-a aprins întru mânia Mea, arde-va pînă la iadul cel mai de jos, mânca-va pămîntul și roadele lui, arde-va temeliiile munților. Aduce-voi la ei rele și săgețile Mele îi vor sfâșia pe dânșii. Topindu-se de foame și de mîncarea păsărilor și de gârbovire nevindecată. Dinți de fiare voi trimite asupra lor cu mânia celor ce se târăsc pe pămînt. Din afară îi va stăpâni pe ei sabia și din lăuntru frica... că voi ascuți ca fulgerul sabia Mea, și va începe mâna Mea a judeca și voi răsplăti pedeapsă vrăjmașă și celor ce Mă urăsc pe Mine voi răsplăti* (Deuteronom 32, 20-25; 41)

Părintele Cleopa Ilie – (www.predici.cnet.ro)

Căci noi credem și mărturisim, și acesta este adevărul, că **sufletul e în trup și trupul e în suflet.** E o unitate de negrăit. Nu trebuie să le gândim ca două existențe radical și total despărțite, ci într-o unitate dumnezeiască. Judecată mai adânc: Mântuitorul, Fiul lui Dumnezeu, “Dumnezeu-Cuvântul (Dumnezeu-Logosul, Dumnezeu-Rațiunea, Dumnezeu-Mintea divină) **trup S-a făcut și S-a sălășluit printre noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Singurului născut din Tatăl, plin de har și de adevăr**” (Ioan 1, 14). De aceea spun dumnezeieștii Părinți că **omul e creat după chip și asemănare** nu numai prin suflet, ci și prin trup. Pecetea, se înțelege, e în suflet; dar **sufletul e într-o unitate de nedesfăcut cu trupul.** Să reținem acest adevăr dumnezeiesc, etern: Fiul lui Dumnezeu S-a făcut trup. Fiul lui Dumnezeu, veșnicul Dumnezeu, Necreatul S-a unit cu creatura, S-a unit pe veci. Căci omul n-a păstrat aceasta legătură care i-a fost încredințată la zidire, când Dumnezeu a suflat din El suflarea divină de viață. N-a păstrat-o, n-a fost credincios harului. Și atunci, **în Hristos se unesc pe veci dumnezeiescul și pământescul.** Așa înțelegem unirea aceasta între suflet și trup. Și când spune cuvântul Evangheliei: “Am văzut slava Lui (adică a Fiului lui Dumnezeu făcut Om) strălucind, slava ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr”, gândim atunci și la noi, la această unire adâncă a sufletului cu trupul. Căci **sufletul, primind har spre îndumnezeire** (cum de atâtea ori mărturisim după dumnezeieștii Părinți, că harul lui Dumnezeu se face suflet al sufletului nostru, ca lumină a lui), face părtaș și trupul. Iubiților, gândiți-vă: atunci când suntem luminați lăuntric de credință, de nădejde, de dragoste, de o bucurie negrăită – a sănătății, a rugăciunii, a unei fapte bune – o, Doamne, cum strălucește trupul nostru! Se iluminează. Și, dimpotrivă, cum păcatul – desfrâu, beție și altele – te schimonosește, te urăște. Dante spune cum, undeva în Infern, vede chinuit un sărman păcătos pe care șarpele îl încolăcește și-l strânge, iar el se zvârcolește; și fața lui, sărmanul, seamănă cu chipul celui rău.

Părintele Constantin Galeriu –

<http://www.crestinortodox.ro>

”Astfel, a te jertfi din iubire pentru alții, nu din dispreț, cum o făceau filosofii vechi, stocii, nu din respectul unei legi, ci în numele lui Dumnezeu și pentru semenul tau, din iubire pentru lume, e cea mai înaltă formă a existenței umane. În ea e acel sâmbure de adevăr – iubirea în stare să dizolve întreaga dizarmonie dintre oameni și asprimea luptei pentru existență, ce bântuie natura întregă! Misterul iubirii”.
(Mihai Eminescu)

Cuvinte de folos de la Sf Maxim Mărturisitorul (+ 662)

"Cel ce crede se teme; cel ce se teme se smerește; cel ce se smerește se îmblânzește; cel blând păzește poruncile; cel ce păzește poruncile se luminează; cel luminat se împărtășește de tainele Cuvântului dumnezeiesc."

"Nimic nu este rău din cele ce sunt. Numai reaua lor întrebuițare duce la cădere."

Cuvinte de folos de la Sf Ierarh Grigorie Teologul (+ 390)

"Botezul este cel mai frumos și cel mai minunat dintre darurile lui Dumnezeu (...). Îl numim dar, har, ungere, luminare, haină de nestricăciune, baie a renașterii, pecete și tot ce poate fi mai scump. Este dar, pentru că este oferit celor care nu aduc nimic, este har, fiindcă este dăruit chiar și celor păcătoși; botez, pentru că păcatul este îngropat în apă; ungere, pentru că este sfânt și regesc (așa sunt cei care sunt unși); luminare, fiindcă este lumină strălucitoare; haină, fiindcă acoperă ocara noastră; baie, pentru că spală; pecete, fiindcă ne ocrotește și fiindcă este semnul puterii lui Dumnezeu"

"Dumnezeu primește și răsplătește faptele noastre, oricât de mici ar fi ele, numai să pornească din inimă curată. Nu respinge o inimă care în sărăcia ei dă tot ce are, răscumpărând de aceea stăpânirea Domnului Său."

Milostenia se face din inima care arde de dragoste pentru fiecare făptură și dorește binele acesteia.

Milostenia nu constă într-o simplă pomană, ci în suferința pe care o simțim atunci când vedem nenorocirea aproapelui și în ajutorul pe care i-l dăm pe măsura puterilor noastre.

Neliniștea și deznădejdea din lupta cu patimile duc la mândria sufletească. Chiar și în cele mai grele încercări nu trebuie să se bucure vrăjmașul de neliniștea și deznădejdea noastră; pacea se coboară în adâncimea smereniei, iar noi vedem exact neputința noastră, pe care o aducem înaintea lui Dumnezeu și dobândim liniștea. Mai bine decât toate este a ne căi și a ne smeri, nicidecum a deznădăjdui; prin pocăință și smerenie dobândim darul lui Dumnezeu și ajutorul Lui. Pentru ca inima să se îndrepte prin poruncile Lui Dumnezeu, trebuie să cerem ajutorul Lui, deoarece fără El nu putem face nimic.

(www.pateric.ro / Patericul de la Optina)

File de pateric: Trecând odata avva Macarie cu frații prin Egipt, a auzit un copil zicând mamei

sale: mamă, un bogat mă iubește și eu îl urăsc și un sărac mă urăște și eu îl iubesc, și auzind avva Macarie, s-a mirat. Și i-au zis lui frații: ce este vorba aceasta părinte, că te-ai mirat? Si le-a zis lor bătrânul: cu adevărat, Domnul nostru este bogat și ne iubește pe noi și nu voim să-L ascultăm. Iar vrăjmașul nostru, diavolul este sărac și ne urăște și iubim necurăția lui. (Patericul egiptean)

„Om slab este cel care nu-și poate ascunde tainele sale. Tare este cel care își stăpânește mânia.

Răbdător este acela care își poate ascunde nefericirea sa.

Bogat este cel care se mulțumește cu cele absolut necesare. Lacomul de averi nu se bucură niciodată de cele pe care le are, ci se mârșăiește pentru cele care îi lipsesc.” (Sf.Vasile cel Mare)

Sfinți ai săptămânii:

21 Ianuarie – Sf.Cuv Maxim Mărturisitorul (+ 662)

23 Ianuarie - Sfinții Părinți de la Sinodul al VI-lea Ecumenic (Constantinopol, 680-681)

25 Ianuarie - Sf.Ierarh Grigorie Teologul, arhiepiscopul Constantinopolului (+ 390)

Sf Ierarh Bretanion, episcopul Tomisului (+ 381)

Programul săptămânii 20 ianuarie 2013 – 27 ianuarie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică 20 ianuarie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Duminica celor 10 leproși)
Duminică 20 ianuarie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și Cateheză
Luni 21 ianuarie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil - Pr.Ticu
Miercuri 23 ianuarie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Vineri 25 ianuarie	9 - 11	- Taina Sf.Maslu
Vineri 25 ianuarie	17 - 18	- Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă 26 ianuarie	8 - 12	- Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă 26 ianuarie	17 - 18	- Vecernia Duminicii a 31 –a după Rusalii – Pr.Dragoș
Duminică 20 ianuarie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Vindecarea orbului din Ierihon)